

Estapé respon

La doble militància: PSOE + UGT

Fabián Estapé

—Professor Estapé, ja ha passat el 29S. Per als sindicats ha estat un èxit, i per al govern espanyol, una vaga desigual sense gaire transcendència. Quina valoració en feu?

—Un punt intermedi. Crec que no es pot parlar d'èxit tenint en compte els llocs on hi ha hagut aturada, i més tenint en compte que en molts casos ha estat per la coacció dels piquets. I, pel que fa al govern espanyol, ha rebut tants cops darrerament, que aquesta nafra ja ni se la nota.

—I a partir d'ara, què? Més mobilitzacions, resignació?

—No sé què vindrà ara. En principi, hi ha la porta oberta a un retoc profund de pensions, que no farà contenta gaire gent. De manera que és previsible que la mala maror continuï.

—En tot cas, l'executiu espanyol ja ha deixat clar que no es farà enrere, tot i que Zapatero vol recuperar el diàleg amb els sindicats. De què serveix parlar amb algú que diu que no es mourà del seu lloc?

—Aquest sistema de negociació deu ser nou... No em faig enrere, però tu xerra tant com vulguis i jo faig veure que t'escolto! És una manera de posar dos euros sobre la taula i a veure si algú els agafa perquè almenys podrà comprar el pa. Allò que queda per retocar a les pensions és prou ampli perquè els qui s'han ficat de peus a la galleda els treguin a temps.

—Quin paper creieu que fan els sindicats avui dia?

—En aquest moment, plorar perquè la gent normal del carrer s'oblidi que quan un entra a ser militant del PSOE, el mateix dia li donen el carnet de militant de la UGT, i així continuïn confiant en el paper dels sindicats. És una doble militància curiosa, oi?

—De fet, només el 15% dels treballadors són afiliats. Per què hi ha aquest nivell de sindicació tan baix a l'estat espanyol, quan les condicions laborals són més que modestes respecte a la mitjana europea?

—Bé, al PSOE no hi ha més del 15% dels votants afiliats.

—Aquesta vaga tindrà cap repercussió en els resultats electorals de l'estat?

—Si en té, que pot ser que en tingui, serà sobre lletra morta. Sembla difícil de pensar que els sindicats han fet una vaga contra el PSOE.

—Mentrestant, el govern espanyol ha presentat al Congrés els pressupostos generals, que tenen el suport del PNB. Entre més coses, congela pensions i suspèn les deduccions per habitatge. Els considereu imprescindibles, uns pressupostos com aquests, per sortir de la crisi?

—No, de cap manera. Els pressupostos havien de dissenyar-se amb més mà esquerra, però es veu que al PSOE, suposat partit d'esquerra, no hi ha prou mà esquerra.

—Fins i tot la casa reial farà un esforç i mirarà de sobreviure amb 9 milions d'euros de despesa corrent!

—Realment, em preocupa molt que la casa reial arribi a final de mes!

—Tot plegat per a reduir 3 punts el dèficit espanyol el 2011, com mana la UE. Ho veieu viable?

—És viable si continuen escanyant el ciutadà.

—I per reduir la desocupació, acomiadaments més barats per a l'empresari...

—És una manera ben curiosa de mirar de contenir la desocupació. Però curiosa no vol dir que sigui eficaç.

Gemma Agullera

L'entrellat

Toni Canyís

El temple del sol

El 80% de l'energia solar fotovoltaica a Alemanya, el primer productor europeu, és instal·lada a les teulades de cases particulars. L'estat espanyol és el segon productor, però aquest mateix percentatge prové d'hortos solars, instal·lats per empreses que es van apuntar al carro per aprofitar les sucoses primes a l'electricitat fotovoltaica ofertes pel govern. Tots sabem com va acabar aquella boja riuada de l'or: la inscripció fraudulenta de moltes centrals fotovoltaiques inexistents, abans que l'estat tanqués l'aixeta dels guanys fabulosos per tota la vida. Tres quartes parts de la potència es va instal·lar el 2008 a corre-cuita, però des d'aleshores la inversió en aquest sector ha estat pràcticament nul·la, perquè el negoci ja no surt tant a compte. Mentrestant, el govern espanyol encara investiga el frau amb l'objectiu de reduir la factura elèctrica. I és que unes condicions tan avantatjoses per als inversors s'han acabat traduint en costos desorbitats que engreixen el dèficit tarifari i han contribuït, per exemple, a la pujada de la tarifa elèctrica de prop del 5% aquest octubre. Aquí, l'energia fotovoltaica està aturada, mentre a Alemanya continua creixent. Perquè, a més, s'ha fet tant com s'ha pogut per evitar que els ciutadans puguin produir energia per a l'autoconsum i abocar-la a la línia. Per fer-ho, cal encara tota una colla de tràmits burocràtics, donar-se d'alta d'autònom i emetre factures, com si es tractés d'un negoci. Possiblement no hi té res a veure que l'administració energètica del país sigui a les mans d'antics empleats de les elèctriques. La revolució verda en mans dels ciutadans o de les grans companyies, aquesta és una de les principals diferències. Per no parlar del tradicional desgavell en la planificació i la gestió, és clar.

Periodista